

Na božični večer. *)

V plaméni se žari visoko nebó,
Igrájo nad hlévom se zvézde svetló,
In jási ruměna zlatôba pojí,
Ker Jezus nocój se na zémľjo rodi.

Ti, Bétlehem, dál si mu hlévec razkrít,
Da tamkaj zmrzuje, v pleničke povít;
Tam joka se Jezus, moj stvárník, moj Bog,
Kí iskat na zémľjo prišél je otrók!

Na slami mej vólom, oslíškom leží,
A Jožef z Marijo pri jaslih bedí;
Pastirci klečijo, časté ga lepó,
In angelci v zraku pojó mu sladkó.

Nedolžen pastirček je jágnje objél,
In Jezusu v dár ga prinéšel vesel,
A súknjico drugi je njemu podál,
In tretji mu v vzglávje mahú je nabrál.

Pokléknimo, kakor pastirci klečé,
Odprimo v daróve mu svoje roké;
Prepévajmo glásno mu pésen svetó,
Kar angelci božji nad hlévom pojó!

Molimo: „začél si, o Jezus! trpét',
Ko stópil si jédva iz néba na svét;
Od zíme premíraš, ubožen medlíš,
In bódeš povzdignén še zá-nas na križ!“

„Kakóv položimo ti v jáselce dár,
Ker nébu in zemľi si ti gospodár?
Po naših dušicah samó hrepeníš,
In moje srcé le iméti želiš!“

„Ná, srce otrôčje, o Jézusek mój!
Le vzemi in stvóri mi v sédež ga svoj!
Naj bode nedolžno, ko tvoje srcé,
In tebi pokorno do zadnjega dné!“

— x —

Božič odpisuje Najdihójci.

Najdihójca! listek tvój
Sám prilétel v dvor je mój.
Črke nijso prelepé,
Krivoústo se drže;
S téžka sem iz njih razbrál,
Kakšen dár bi tebi dál.
V róci imam zdaj peró,
Odgovarjam ž njim takó:
Káj se nijsi bolj učil?

Vsega z vrhom bi dobíl:
Kónja z méda, nôžik zlaté,
Krivo sabľjo, pēčen grad.
Ker premalo si mi znal,
Zatoréj sem ti poslal
Písan nístrec, ki je tak,
Da ga néma z lépa vsák:
V srédi vótel se mi zdí,
In ob kraji ga nič náj.

Bódi priden, úči se,
Po pečéh ne smúči se,
Da ti káj za pírhé dám,
Ki jih dvésto vóz imam,
Dvésto vóz in petdesét,
Kadar územ **) pride spét,
Svitli územ, velik dán,
Ki praznúješ ga kristján.

*) To krasno pésenco nam je poslala otročja roka brez podpisanega imena.

**) Uzem je velika noč.